

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010627
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812010627.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému Z. S., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Z. S. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. novembra 2012, sp. zn. 1T/200/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. mája 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Z. S. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 6. novembra 2012, sp. zn. 1T/200/2012 bol obžalovaný Z. S. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry S. N., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, číslo 13P 507/2010-12 zo dňa 10. novembra 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. novembra 2010, bol zaviazaný platiť matke dcéry G. N. výživné 100 eur mesačne a to do 5-teho dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v G. S. vyhýbal od 01. júla 2010 do 06. novembra 2012 tým, že jeden zamestnávateľ s ním skončil pracovný pomer na jeho žiadosť, následne bol zamestnaný v zahraničí do júna 2011 a dňa 16. novembra 2011 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokojnosť, od decembra 2010 do decembra 2011 zaplatil G. N. sumu 315 eur a v septembri 2012 sumu 100 eur, čím zostal dlhovať na výživnom sumu 2.485 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní jeden rok, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný Z. S., ktoré písomne odôvodnil tým, že sa cíti byť vinným, avšak nesúhlasí s výškou uloženého trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného a zákonnej zástupkyne maloletej, G. N., navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý síce opakovane predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti od 16.10.2013, avšak do dňa konania verejného zasadnutia nespĺnil svoju povinnosť v zmysle § 120 ods. 2 Tr. por., t. j. nepredložil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na verejnom zasadnutí bez ohrozenia jeho života. Naviac krajský súd prostredníctvom ošetrojúceho lekára MUDr. Gajdoša zistil, že pacient Z. S. bol v ich neurologickej ambulancii na ošetrení 20.01.2014, ďalšie vyšetrenie bolo stanovené na 07.04.2014, ktoré

konštatovalo záznam v hraničnej norme, avšak viac sa na kontrolu ku dňu 23.04.2014 do ambulancie nedostavil. Považujú ho za zdravého.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por., preto dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci a so zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení okresného súdu. Krajský súd obdobne ako okresný súd poukazuje predovšetkým nielen na samotné doznanie sa obžalovaného Z. S., ale najmä na výpoveď svedkyne G. N., ktorá potvrdila, že obžalovaný si neplnil svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojej maloletej dcéry S., na podklade ktorej výpovedi ako aj rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 13P/507/2010 zo dňa 10.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2010, doložených poštových poukážok ohľadne uhradeného výživného ako aj ostatných listinných dôkazov, na podklade ktorých dôkazov potom ustálil skutkový stav v rozsahu uvedenom vo výroku napadnutého rozsudku. Na základe týchto skutočností a dôkazov potom okresný súd konanie obžalovaného trestnoprávne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.

S daným skutkovým a právnym záverom vo vzťahu k posúdeniu konania obžalovaného z hľadiska trestnoprávneho tak, ako to vyslovil v napadnutom rozsudku okresný súd sa plne stotožnil aj krajský súd. Bolo na podklade vykonaných dôkazov nepochybne preukázané, že obžalovaný neplnil si svoju zákonnú povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry S. N., nar. XX.XX.XXXX, ako aj rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 13P/507/2010 z 10.11.2010, právoplatný 25.11.2010, ktorým bol zaviazaný platiť matke dcéry G. N. výživné 100 Eur mesačne, a to do piateho dňa v mesiaci, ktorej povinnosti sa vyhýbal v preukázanom čase od 01.07.2010 do 06.11.2012 a s poukazom na to, že jeden zamestnávateľ s ním skončil pracovný pomer na jeho žiadosť (PROGRAM, s. r. o.), potom bol zamestnaný v zahraničí do júna 2011 a dňa 16.11.2011 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu, pričom od decembra 2010 do decembra 2011 zaplatil G. N. sumu 315 Eur a v septembri 2012 sumu 100 Eur, čím zostal dlžný na výživnom 2.485 Eur. Pokiaľ obžalovaný doručil e-mailovú správu Krajskému súdu v Trenčíne dňa 10.04.2014 od O. G. s pripojenou prílohou hotovostný vklad Slovenská sporiteľňa, podľa ktorého mal Z. S. na č. ú. XXXXXXXXX/XXXX, názov N. S., vložiť 20.05.2013 sumu 50 Eur a 07.04.2014 sumu 500 Eur, k tejto e-mailovej správe krajský súd neprisvedčil hodnotu dôkazu, nakoľko obžalovaný žiadnym iným hodnoverným ďalším spôsobom neverifikoval správnosť údajov doručenej e-mailovej správy cudzou osobou.

Pokiaľ ide o uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. v trvaní jedného roka, tento trest krajský súd považuje za vyvážený a zákonný s tým, že tento bol uložený v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák., kde sú obsiahnuté zásady ukladania trestov. Má za to, že súd prvého stupňa dôsledne skúmal možnosti nápravy obžalovaného a tiež aj z písomných dôvodov je zrejmé, že bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce - poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela z hľadiska možnosti jeho nápravy. Súčasne okresný súd správne pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Krajský súd so zreteľom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, a preto odvolanie obžalovaného Z.H. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.